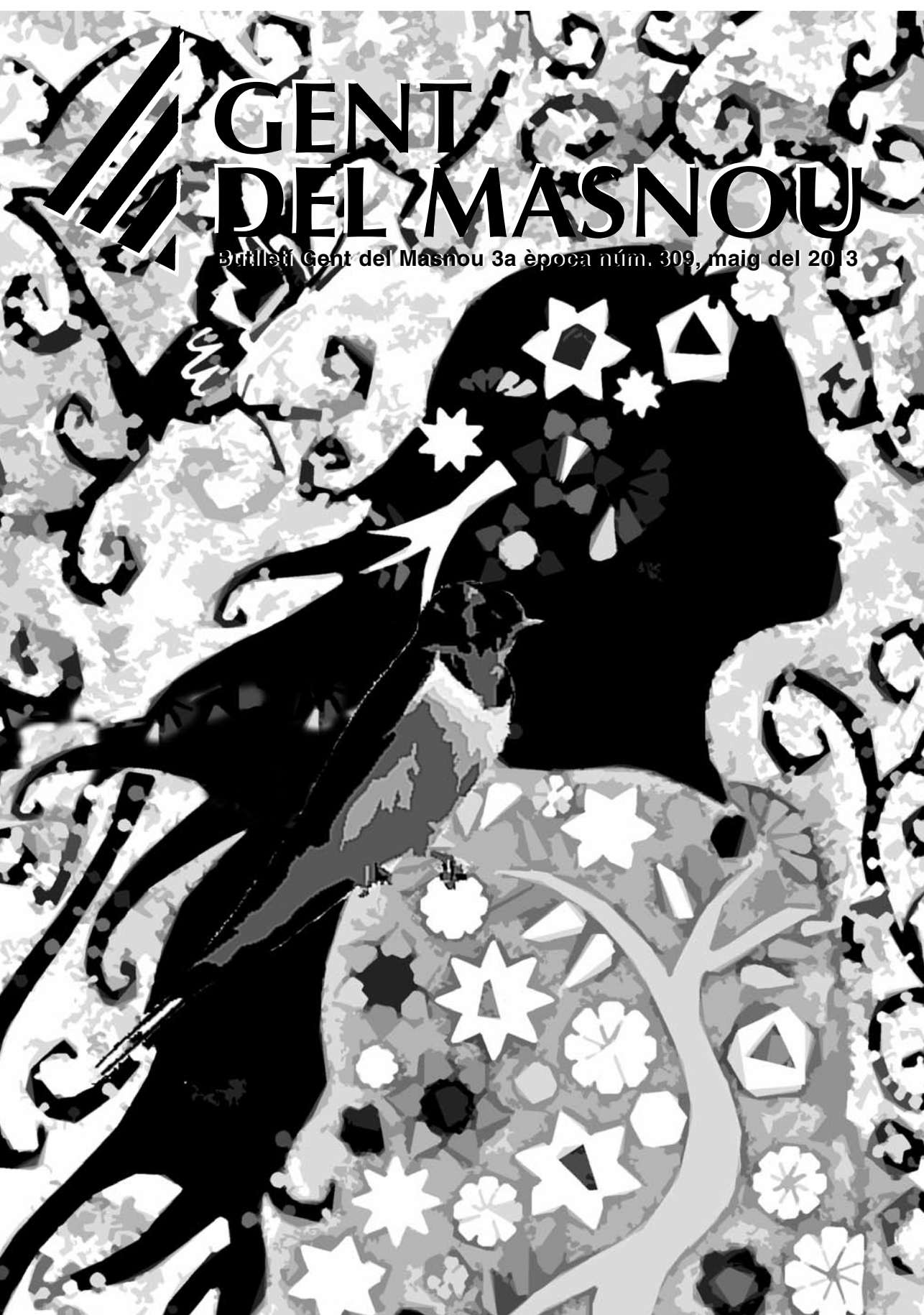

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 309, maig del 2013

restaurant

Ple de

Ba

Marc Claverol

CUINA DE MERCAT - MENUS PER A GRUPS

Prat de la Riba, 54 Tel. 93 555 13 04 - el Masnou
www.restaurantpledebo.com

VISITES MÈDIQUES DOMICILIÀRIES

ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ

De dilluns a diumenge
de 9 a 21 (hores convingudes)

Coordinadora

Dra. Raquel Bosch Aparici

Tel. 667 885 935
metgesacasa@live.com

Genís Oliveras

T A L L E R S M A S N O U

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata)

Tel. Fax 93 540 31 57 / genis.oliveras@gmail.com

Ho hem fet possible entre tots
19 anys
1923-2013

Recollida del vehicle a domicili · Cotxe de substitució gratuït
Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. Servei ITV 100%

**Ara també
multimarca**

OPEL

RENAULT

SEAT

CITROËN

PEUGEOT

Volkswagen

AUDI

CENTRE D'ENSENYAMENT INFANTIL

A partir de 4 mesos

Ens complau

dirigir-nos a

vosaltres per informar-vos

que posem la nostra escola

infantil a la vostra disposició i

perquè us volem fer saber que el

nostre desig és ajudar a cuidar i

educar els vostres fills.

**Oberta la matrícula
per al curs
2013-2014**

Ventura i Gassol, 29, 93 555 57 11 el Masnou

Equip de Redacció:

Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: Maig

Il·lustració, manipulada, de Katherine McCullen -Internet-

Correcció: Esteve Pujol i Pons

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf

Tiratge: 3.500 exemplars

Paper ecològic de 90 g

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
93 126 82 20
gentmas@suport.org
www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

Fes-te soci de GENT DEL MASNOU

Més info. a la pàg. 5

o bé a

www.gentdelmasnou.cat

Diumenge amb lletres

Dium. 26 de maig a les 7 de la tarda a
la sala d'actes de GDM

Grup Rauxa

QUOTES DE SOCI Durant el mes de maig procedirem al cobrament de la quota de soci de Gent del Masnou d'enguany (35 €). En el cas que algun soci hagi modificat el compte de domiciliació bancària, agraïrem que ens ho faci saber amb urgència per tal d'evitar despeses de gestió. Moltes gràcies.

Editorial

PRIMER DE MAIG, FESTIU?

En el moment de tancar aquest butlletí ja s'ha celebrat el Primer de Maig d'enguany, amb totes les connotacions socials que l'han acompanyat. Per situar-nos una mica en la memòria històrica del Primer de Maig, ens permetem afegir a continuació un extracte dels orígens d'aquesta efemèride, que hem manllevat del web de Viquipèdia:

El Dia Internacional dels Treballadors, el Primer de Maig, és la festa reivindicativa del moviment obrer mundial. Aquesta jornada de lluita pels drets dels treballadors fou establerta al congrés obrer socialista celebrat a París el 1889. Es decidí que, en homenatge als Màrtirs de Chicago, l'1 de maig seria el dia de protesta i reclamacions obreres. En aquell moment, la gran reivindicació que s'establí fou la jornada de 8 hores. La vaga era l'instrument que es decidí d'emprar cada 1 de maig per forçar la patronal i els Estats liberals a acceptar la jornada de 8 hores.

La campanya tingué molt d'èxit i, a poc a poc, prengué importància i es consolidà com a jornada de lluita de tot el moviment obrer mundial, més enllà de les tendències i faccions ideològiques. Amb la conquesta de millores laborals i socials, el dia anà perdent càrrega reivindicativa per agafar un caire més festiu i de remembrança dels fets de Chicago de 1886. Actualment, gairebé a tots els països occidentals (Estats Units i Gran Bretanya en són excepcions notables) és un dia festiu i ja gairebé sense càrrega reivindicativa; àdhuc s'ha perdut el caràcter commemoratiu per convertir-se en una simple festa més del calendari. Vist una mica per sobre l'antic escenari que donà peu a les reivindicacions dels obrers, ens traslladem d'una revolada de 124 anys al nou escenari que ens ocupa avui en què, malgrat els evidents avenços socials i l'assoliment d'un nivell de benestar més que notable, ens trobem de bell nou en un clar retrocés que fa trontollar les estructures socials i causa patiment a tantes i tantes famílies empresonades per la xacra de l'atur i per l'avarícia d'un macrosistema econòmic liberal sense entranyes, que no s'està de res per tal d'incrementar els seus comptes d'explotació (mai tan ben dit, oi?).

Lluny queden aquells primers de maig en clau festiva celebrats a La Cisa, recordeu? Les famílies de la rodalia s'acostaven a prop de l'ermita, a peu, en camions o com podien, sota els garrofers, a fer una arrossada i a gaudir d'un dia amable de festa. El franquisme imperant en l'època tenia el vent a favor i no faltava la feina per a qui en volia. Tot estava per fer.

Després de tants anys, aquest Primer de Maig no ha tingut aquella patina festiva i les angoixes dels qui més pateixen: aturats, desnonats, retallats, enganyats pels mitjans financers, etc. etc. han fet sentir la seva veu esquarterada per la ràbia i la desesperança.

Cal que els qui ho han de fer escoltin aquestes veus i posin mans a l'obra abans que ningú no prengui més mal i sigui massa tard.

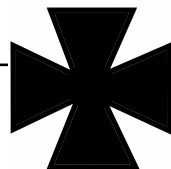
Així ho desitgem i volem confiar que l'any vinent, el Primer de Maig comenci a ser festiu per a tothom.

El President

Sumari

EDITORIAL.....	3
BÚSTIA OBERTA.....	5
LA FLAMA DEL CANIGÓ 2013.....	7
PALERM per Joan Maresma Duran.....	8
TEMPS DE STAND BY per Joan Camps.....	9
LES NOSTRES FAMÍLIES AVUI per Aleix Ripol Millet.....	10
PARLEM DE LLIBRES per Jordi Martí Bertran.....	10
HISTÒRIES DE LA VILA per Joan Muray.....	12
DITES I PERSONATGES POPULARS (3) per Albert Vidal.....	12
LA PUNT DE LA LLENGUA (43) per Esteve Pujol.....	14
A CONTRACOR per Ramon Serra.....	15
TEATRE CAPITAL per Rosa M. Isart.....	16
NOVETATS LEGALS La jubilació.....	16
ANECDOTARI MASNOU per Joan Maresma.....	17
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT per Carles Maristany.....	18
EL BUS QUE VA SALVAR LA CATEDRAL per J. Condeminas.....	19
GENT DEL MASNOU INFORMA.....	21
ARRAN DE SÒL per Pledebuit.....	22
LA CUINA DE L'ANTÒNIA per El cullerot.....	22

24 hores al seu servei

Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

Maig 2013

1r de Maig
Festa
del Treball

1	dimecres	Fàbregas
2	dijous	Ocata
3	divendres	Riera
4	dissabte	Viayna C
5	diumenge	Viayna C
6	dilluns	Ocata
7	dimarts	Dominguez
8	dimecres	Aymar
9	dijous	Viayna C
10	divendres	Riera
11	dissabte	Fàbregas
12	diumenge	Fàbregas
13	dilluns	Aymar
14	dimarts	Ocata
15	dimecres	Dominguez
16	dijous	Fàbregas
17	divendres	Viayna C
18	dissabte	Riera
19	diumenge	Riera
20	dilluns	Riera
21	dimarts	Viayna C
22	dimecres	Fàbregas
23	dijous	Aymar
24	divendres	Ocata
25	dissabte	Dominguez
26	diumenge	Dominguez
27	dilluns	Riera
28	dimarts	Fàbregas

2a Pasqua
Festa local

29	dimecres	Viayna C
30	dijous	Dominguez
31	divendres	Aymar

Juny 13

1	dissabte	Ocata
2	diumenge	Ocata
3	dilluns	Dominguez
4	dimarts	Riera
5	dimecres	Fàbregas
6	dijous	Viayna C
7	divendres	Ocata
8	dissabte	Aymar
9	diumenge	Aymar
10	dilluns	Viayna C
11	dimarts	Riera
12	dimecres	Aymar
13	dijous	Ocata
14	divendres	Dominguez
15	dissabte	Fàbregas
16	diumenge	Fàbregas
17	dilluns	Riera
18	dimarts	Aymar

AYMAR (Maricel)	Almeria, 14 (Mar i cel)	93 555 03 81
DOMINGUEZ	Enamorats 2, (Enfront Estació del Masnou)	93 555 59 36
FÀBREGAS	Navarra, 68	93 555 19 79
OCATA	St. Domènec, 1 (Ocata)	93 555 33 08
RIERA	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	93 555 08 55
VIAYNA (M.J.Cardona)	Prat de la Riba, 23 (Camí Ral)	93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9:30 del matí a 9:30 del matí
El dissabte a la tarda està oberta només la farmàcia de guàrdia

2013. CENTENARI DE JOAN COMELLAS

Representa el mes de maig per mitjà d'un arbre, l'esclat de la primavera i les flors.

LA Coral Xabec DEMANA CANTAIRES

Tothom qui hi estigui interessat hi serà ben rebut. Ens calen veus tant de dones (sopranos i contralts) com d'homes (tenors i baixos). Animeu-vos-hi i veniu a provar la veu qualsevol dimarts abans de començar l'assaig, o sigui, una mica abans de dos quarts de deu del vespre.

Qui canta, els seus mals espanta!

Frankfurt Parera

95 555 78 94

Als vespres fem comandes a domicili
Aleslla, el Masnou, Teià i Premià de Mar.
De dimarts a diumenge de 20 a 22:30/23h.

Comanda mínima 15€

Prat de la Riba 98 (Camí Ral Ocata) el Masnou
www.frankfurtparera.com · frankfurtparera@hotmail.com

Flama del Canigó i Nit de Sant Joan 2013

Cartell anunciador de la Flama del Canigó 2012

Al 1955 Francesc Pujades, d'Arles de Tec (Vallespir), entusiasta del Canigó i inspirat pel poema de Verdaguier, tingué la iniciativa d'encendre els Focs de Sant Joan al cim d'aquesta muntanya i des d'allà repartir la flama per les contrades catalanes. S'iniciava així la renovació d'aquesta mil·lenària tradició i altre cop les fogueres prenen un sentit col·lectiu.

Cada població n'organitza la rebuda, durant la qual s'encenen les diferents fogueres i es llegeix el manifest que reafirma la pertinença a una mateixa nació. Es reparteix pel pobles mitjançant una llarga cadena de relleus, que van distri-

buint-la amb tots els mitjans possibles: a peu, corrent, bicicleta, cotxe... La mateixa societat civil contribueix a escampar aquest foc, símbol d'unitat.

Com afirma el pedagog Joan Soler i Amigó, tots aquests ritus són l'expressió comunitària d'un mite. Quan el mite es perd, el ritu queda buit de sentit, reduït a cerimònia, o a mer joc, i ha perdut el sentit profund que el va crear. Davant de l'abassegadora cultura de la globalització, els Països Catalans tenen el repte de projectar cap al futur aquest mite del foc, perquè, mantenint-ne el sentit, també perpetuem la nostra nació. Ja fa anys que la flama arriba al Masnou, i volem con-

tinuar impulsant la Festa de Sant Joan per arrelar-la al nostre municipi i fer-ne un referent. És per aquest motiu que enguany tornarem a baixar la flama des del cim del Canigó al Masnou. Esperem que la Vila torni a rebre-la com es mereix.

L'Ajuntament del Masnou, *La Flama del Canigó*, la *Colla de Diables*, *Al Masnou decidim 2013 ANC* i entitats que estiguin disposades a participar-hi, organitzen la baixada de la Flama, així com el Foc i la Revetlla, que, com l'any passat, es faran al solar de l'antiga caserna de la Guàrdia Civil. Us animem a participar-hi com a entitat o de forma individual.

*Lo que un segle bastí, l'altre ho aterra;
mes resta sempre el monument de Déu;
i la tempesta, el torb, l'odi i la guerra
el Canigó no tiraran a terra,
no esbrancaran l'altívol Pirineu.*

Mossèn Cinto Verdaguier

*...Tenim a penes el que tenim i prou: l'espai d'història
concreta que ens pertoca i un minúscul territori per
viure-la. Posem-nos dempeus altra vegada i que se
senti la veu de tots solemnement i clara, cridem qui
som i que tothom ho escolti. I, en acabat, que
cadascú es vesteixi com bonament li plagui, i via fora,
que tot està per fer i tot és possible.*

Miquel Martí i Pol

A dalt del Canigó cada any porta el seu feix de llenya per encendre el foc d'unitat el dia 22 de juny.

Un cop baixada la Flama s'escampa per tot el territori dels Països Catalans a través de corredors, bicicleta, cotxes, etc

Si esteu interessats en col·laborar-hi, poseu-vos en contacte amb:

cultura@elmasnou.cat
Ajuntament-Cultura (Gabi)

reculls@hotmail.com
Flama del Canigó. Al Masnou decidim2013 ANC.

ll.valls@yahoo.es
Reserva de taules i info.

Convidem a la població a celebrar el Solstici d'Estiu amb la pretensió que la Nit de Sant Joan esdevingui un espai de trobada, diversió i reafirmació catalana per a tot el poble del Masnou.

A la festa hi haurà servei de taules i cadires, cedides per l'Ajuntament, també música i servei de bar.

Palerm

Per Joan Maresma Duran

Al mes de gener vam tenir la sort de poder ser a la vila i també de poder passar uns dies a *Palerm* a casa del qui va ser el director del *Cervantes* a *Rio* fa uns anys. Un home ben assenyat i amb el cap al seu lloc i que és tot un senyor, fet —em fa l'efecte— ben poc usual en aquests dies. I, a més de ser una bona persona (qualitat que any rere any valoro més), és un estudiós i és també un especialista en *Rafael Barrett*, un escriptor poc conegut però ben interessant.

Palerm és la capital de *Sicília* i ha estat habitada des de sempre. I us recomano aquesta illa —la més gran— situada al centre del pont de mar blava, que és la Mediterrània. Llàstima que hi vam ser ben poc. Val la pena quedar-s'hi més temps... I hi ha vol directe des de Barcelona...

Per aquestes terres hi va passar tot-hom: fenicis, grecs, romans, àrabs, normands, catalans, castellans, mafiosos, feixistes, aliats... I es poden observar petjades de tota aquesta gent per allí.

Una de les esglésies més boniques que he vist en la meua existència —amb *Santa Maria del Mar* i la *Sainte-Chapelle* de París entre d'altres— es troba a la ciutat de *Monreale*, a 2 quilòmetres de *Palerm*. I és la seva catedral un dels majors assoliments de l'art normand. L'església va ser fundada el 1172 per *Guillem II de Sicília* i és famosa pels seus impressionants mosaics daurats, que cobreixen tot el seu interior i en els quals es poden contemplar escenes de l'Antic

Testament i del Nou Testament. Una pena el poc temps perquè jo m'hauria passat hores, en el seu interior. I amb binocles és més que espectacular, és sublim, és una meravella.

També vam visitar un temple de l'època de la *Magna Grècia* a la ciutat de *Segesta*. Un temple dòric del segle V aC construït sobre un turó als afores de la ciutat. Diuen que és un dels temples grecs més ben conservats, tal vegada pel seu aïllament, tal vegada perquè no es va acabar. A la part alta del recinte arqueològic hi ha un teatre —també molt ben conservat— i amb molt bones vistes sobre la vall.

Però els mercats, els *mercadillos* dels carrers de *Palerm* ens van encantar. Potser perquè et porten a la infantesa, on tot és segur i un no té por de res. Una altra època, en què les persones compraven al carrer el que s'hi oferia: fruites, llegums, verdures, ous. Però també peix fresc o productes que venien del port o de la llotja del peix, com ara petxines o escopinyes o ericons o gambes. I no hi havia —aparentment— cap control de sanitat —possiblement sigui jo qui idealitzi un

temps passat millor; i que em va recordar el pregoner del poblet de l'àvia Antònia, *Capçanes* (també vam tenir la sort de ser-hi), que deia: *Hi ha peix fresc a la plaça* als estius de fa més de trenta anys—; però els comerciants semblaven gent honrada i alguns van tenir més d'una conversa amb l'Herena, l'esposa del qui va ser el meu cap i que va ser una excel·lent cicerone.

Mercadillos en carrers estrets i angostos, on hi havia façanes d'esglésies que no cridaven pas gaire l'atenció... Però moltes tenien un interior superb. El barroc sicilià és de caure d'esquena, no com el de la península. I eren de franc, o un hi deixava la voluntat. Mai abusiva. No el que es llegia a l'article del *Pledebuit* en el butlletí de març d'enguany...

P.D. El dia 17 de maig la mare en fa 80. Felicitats, mama.

TEMPS DE STAND BY

Per Joan Camps i Ortiz

A vegades va bé dir les coses en un idioma neutral i l'anglès és avui per avui l'idioma que impera en tots els àmbits de la intel·lectualitat global, sigui teòrica, econòmica, estètica, social, política o religiosa. Personalment em consta i tinc la convicció que l'anglès com a segona llengua és una de les millors eines per prosperar aquí i a qualsevol lloc del món globalitzat. Enmig d'aquesta crisi que no para d'augmentar el nombre d'aturats, m'atreiria a pontificar que si els nostres joves graduats, diplomats i llicenciats en qualsevol ofici o carrera, a més del talent sumessin el domini de l'anglès, de ben segur que no haurien de patir gaire per trobar una bona feina, vull dir una feina per guanyar-se la vida i a la vegada realitzar-se vocacionalment.

És paradoxal que l'espanyolitat mancada de bilingüisme sigui tan propensa al menyspreu dels qui som catalanoparlants i que, de més a més, entenem i atenem amablement, llegim, escrivim i parlem també en castellà. I és molt decebedor constatar que la política espanyola que es cou a l'altiplà del quilòmetre zero de l'estat espanyol mantingui aquesta obcecació quasi patològica, de voler enquibir-nos l'anglès amb calçador dintre de les aules, precisament ara quan les retallades no permeten ni encendre la calefacció en ple hivern.

L'animadversió per la nostra llengua materna els ha fet adonar que l'anglès pot ser l'arma contaminant i massivament destructiva de la normalització del català. La bomba letal perfecta per eliminar la immersió lingüística de l'escola catalana, model que per a ells és nefast donats els seus efectes alienants i perversos: els treu de polleuera haver de constatar com els nens i les nenes escolaritzats des de fa més de trenta anys a Catalunya, siguin autòctons o vingueren d'on vingueren, en arribar a l'adolescència escriguin i s'expressin igualment en català que en castellà. Si fos pel PP i pel PSOE, també C's i PPC *tanto*

montan montan tanto, de no existir el català seguirien creient que per ser polític i viure de la bicoca i gestionar la misèria dels ramats del regne amb l'idioma de l'imperi n'hi hauria ben bé prou. No poden pair

que ni Felip V ni quaranta anys del nacionalcatolicisme del franquisme, ni els estratagemes constitucionalistes que segueixen coent a la *villa y corte* no han pogut evitar que el català sigui encara una llengua viva. I quin model ens ofereixen? Doncs Superman Wert ens vol espanyolitzar imposant-nos el grau lingüístic del valencians i illencs, que, siguin uns o els altres qui els governin, imposant-los l'espanyolisme constitucional amb la vergonyosa marca borbònica, han fet que la llengua materna perdi un llençol a cada bugada.

El seu autisme no els permet percebre que el bilingüisme espanyolista amb l'ús de l'anglès és molt més precari que el dels catalans, només cal comparar un per un els consellers del govern Mas i els ministres del govern Rajoy per adonar-se'n; però cal remarcar que els catalans que escrivim i parlem en anglès som més nombrosos percentualment que els espanyols; i a nosaltres l'anglès ens dota d'un valor afegit atès que ens significa el domini d'una tercera llengua.

No em cansaré de denunciar la legalitat constitucional de la majoria absoluta del PP guanyada a les urnes amb un programa electoral, que, en incomplir-lo, els fa perdre la legitimitat moral

davant la ciutadania, i que enmig dels escàndols de corrupció que té acumulats actua sense cap rubor prioritant els interessos de partit que li dicta la FAES, estratègia que radica en un persistent allunyament conceptual de la democràcia i un intent de restituir progressivament el nostàlgic patró del nacionalcatolicisme del general Franco. Actitud tan barroera que, fins ara, més que fer prosèlits aquí, ha afavorit la conversió de molts catalans unionistes a defensors de l'estat propi. Però, davant dels últims esdeveniments que assenyalen l'apropament de diàleg aparent entre el govern català i el govern central, em temo que aquesta relaxació tingui l'efecte d'un àpat emmetzinat i arribem al 2014 amb la llengua coartada, les estructures arruïnades, la justícia contaminada i, pel que fa a la crisi dels catalans i dels espanyols, el més calent romandrà a l'aiguera.

Mirant-m'ho amb el lliri a la mà, em quedo en *stand by*, que per als anglesos té un ampli significat: estar quiet però present a la vegada, a l'aguait del que pugui passar, pacífic però a la defensiva i amb fe en el futur dels catalans que, com diu Salvador Cardús, no ha de dependre de ningú més que dels catalans: nosaltres!

Les nostres famílies d'avui

Pel Dr. *Aleix Ripol Millet*.

Psicòleg i mediador en famílies

ripolmillet@hotmail.com 619 52 25 82

Com ho podem fer perquè les nostres famílies i els seus membres siguem tots una mica més feliços i gestionar millor els nostres conflictes...

INDEPENDÈNCIA

La Independència en el procés d'esdevenir persona.

El procés per esdevenir persona en l'espècie humana inclou una lenta aproximació a l'autonomia, a la llibertat i a la no dependència. (ROGERS C, . R.: El proceso en convertirse en persona. Buenos Aires: Ed. Paidós, 1979)

Els humans som uns dels mamífers que neixen amb menys autonomia. Aquesta ve determinada tant per la manca de recursos de què disposem les persones en néixer com per la complexitat del medi en el qual ens hem d'inserir.

A poc a poc ens anem separant dels nostres cuidadors...

En el nen petit el símbol d'aquesta autonomia són els metres lineals en què es pot allunyar del pare o de la mare, les passes que s'atreveix a fer lluny del cuidador a mesura que va creixent.

En l'edat escolar la distància dels cuidadors no es mesura exclusivament en metres: els companys d'escola, els aprenentatges, els mestres, el barri... tot conspira per empoderar-lo i fer-lo lliure i autònom.

En l'adolescència el noi o la noia ha de trencar –a vegades de forma dura– la seva dependència infantil en relació als pares o cuidadors. El fet de posar a prova les ales per començar a volar lliure suposa patiment per als adolescents.

L'edat adulta exigeix a l'espècie humana un progressiu i continuat procés per definir-se com a persona, com a membre de la comunitat i perpetuador de la vida i/o la cultura a la qual es pertany. Definir-se implica sempre diferenciar-se, procés que suposa esforç i coratge.

La maduresa arriba quan aquest procés d'esdevenir un ésser humà està mínimament assolit (mai no ho està del tot...), quan hem estat capaços d'acceptar-nos sense renunciar a continuar creixent i quan ja podem perdonar-nos a nosaltres mateixos i a les persones (pares, mestres, amics, veïns...) que ens han ajudat –amb errors, és clar– a arribar fins on som.

És aleshores –i penso que sols aleshores– quan serem capaços d'hipotecar parcialment la nostra llibertat personal per compartir-la, de tu a tu, amb persones o estaments del nostre entorn. De fet serà el moment en què serem capaços de comprometre'ns i d'estimar.

No crec que ningú pugui estimar a menys que hagi assolit la distància suficient com perquè aquest acostament sigui lliure i horitzontal, que vagi més enllà de la dependència i de la síndrome d'Estocolm.

Lliures, autònoms, independents, madurs, predisposats a donar sense ser forçats a fer-ho i també capaços de promoure i suportar ruptures quan una relació forçada fa mal i no permet créixer. Aquests, crec, han de ser els objectius dels homes i de les dones.

I no sols dels humans com a individus, també com a poble.
Abril de 2013

Parlem de llibres

Per *Pere Martí i Bertran*

Política amb humor

Entre l'allau de textos a l'entorn del procés cap a la independència i el dret a decidir, hi ha un llibre (1) que m'ha cridat l'atenció pel fet que l'autor hi tracta el tema "per riure's del temporal", com diu ell mateix al "Proemi" (p. 9). Amb l'humor, la ironia i el sarcasme que caracteritzen la tradició burlesca catalana, des de Jaume Roig o Serafí Pitarrà, fins a la premsa humorística del segle XIX i principi del XX (*El Be Negre*, *L'Esquella de la Torratxa*...), Ramon Solsona hi fa un

repàs de l'actualitat política catalana i espanyola i es fot, per dir-ho en paraules apropiades al text, del mort i de qui el vetlla.

Estilísticament i lingüística, Solsona segueix la tradició del gènere: tot hi té un to volgutament popular, tant pel que fa als recursos retòrics (predomini dels versos d'art menor, ironia i sarcasme a dojo, referències escatològiques i sexuals, recursos literaris molt a l'abast: paral·lelismes, anàfores, comparacions, exageracions...) com als lingüístics (jocs dialectals, ús del castellà, diftongacions no normatives, pèrdua de la vocal neutra en algunes posicions...). Malgrat tot, no

ens hem de deixar enganyar, perquè Solsona, a diferència de molts dels autors anteriors en el gènere, té una gran cura, com és habitual en tota la

seva obra, per la llengua i per l'estil. La llengua és precisa, rica i normativa gairebé al cent per cent; els usos dialectals marquen clarament registres (el valencià de Rita Barberà o el mallorquí de J. R. Bauzá, per exemple); l'ús del castellà (i d'altres idiomes) i fins i tot de castellanismes tenen una clara voluntat literària (paròdica en la majoria dels casos)... L'estil és d'allò més acurat: estrofisme, mètrica i rima sense vacil·lacions, ni precipitacions, ni lapsus d'aficionat, que tant sovintegen al gènere. Per posar-ne alguns exemples no hi trobem ni versos coixos ni falses rimes, ni sinalefes o hiats bruscós. Tota una mostra de com la cultura popular també pot ser ben feta quan es té un bagatge i una voluntat literària com els d'en Ramon Solsona.

Pel que fa als continguts, que ja hem apuntat, val a dir que molts són tan d'actualitat que necessiten una breu introducció en prosa per situar el lector, i

sobretot els lectors futurs, la qual cosa fa que els paratextos hi tinguin una gran importància. L'autor ha estructurat l'obra en quatre parts, a més del proemi i l'índex. A la primera, "Una conxorxa d'enzes" (p. 13-41), hi trobem una vintena llarga de textos, entre els quals destaquen quinze dècimes, en què s'acusa i es culpabilitza els catalans de tot. A la segona, "Vint sonets d'amor i una cançó desesperada!" (p.43-73), hi denuncia les mentides, els atropellaments, la doble moral, tant generals com particulars, pel que fa a Catalunya i als catalans. I hi conclou que l'única solució és la independència. A la tercera, "Cròniques de la veritat oculta" (p. 75-115), de títol i ironia totalment cadensians, hi repassa tots els mals que ens esperen si volem ser independents, alhora que fa la lloança, en boca sobretot de dirigents del PP, del fet de ser espanyols. A la quarta i última, "Els Pastorets" (p. 117-137), amb un

gran domini del registre i de les tècniques de la paròdia, fa uns Pastorets rimats, com mana la tradició, amb quatre personatges, dos rabadans catalans i dues "personalitats" (l'Àngel del Gobierno i en Satanàs Punyal-Quadras) que no poden sentir paraules com "estelada", "independència" o segons quins visques sense que els xiulin greument les orelles.

Una obra ben recomanable per mirar-nos uns personatges (molt ben caricaturitzats a la portada per Miquel Ferreres) i unes situacions que si no vigilem ens poden fer venir coragre o amargar l'existència més del compte. Ja va dir algú que a la vida tot, absolutament tot, s'ha de poder viure amb humor.

(1) "Lo Gaiter del Besòs" (pseudònim de Ramon Solsona). *Botifarra de pagès!* Editorial Pòrtic (Col·lecció: "Visions", 57), Barcelona, 2013. 141pàgines.

"XIII ACAMPADA ESTEL·LAR"

Dissabte 25 i diumenge 26 de maig de 2013

Activitat oberta a tothom al càmping El Vedado a Vallromanes
(Ctra. del Masnou a Granollers Km 7, tel. 93 572 9026)

Agenda Dissabte

A partir de les 4. Muntatge de tendes. **Activitats:** tirolina, gimcana, circuits, etc.
Sopar, a càrrec de cada participant
Excursió pel bosc a la recerca del **Tresor amagat**
Foc de camp i cremat

Agenda Diumenge

Esmorzar, xocolata amb coca, a càrrec de l'organització. **Activitats:** tirolina, gimcana, circuits, etc. **Preparació** de bombardes i formació d'equips. **Guerra** de bombardes i d'aigua. **Dinar**, tast de paelles de peix, de carn i de verdures, i arròs negre.
Preu adult: 25 € Nens menors de deu anys: 15 €
Esmorzar i dinar de diumenge a càrrec de l'organització
Organitza: Amics i Antics Escoltes del Masnou

Històries de la vila

Per Joan Muray

LA CERÀMICA DE CAN TEIXIDOR (1a part)

D'aquest gran casal masnoví, se n'ha parlat ja moltes vegades en aquestes pàgines, però és que és un pou de sorpreses, tal com deia a les darreres històries de la casa, que sortiren pel juny del 2012.

Entre altres coses, hi parlava de la importància de les seves ceràmiques i de la visita que hi féu un expert amb motiu de l'edició d'un llibre dedicat a la ceràmica catalana datada. Posteriorment a aquella data, va aparèixer el llibre i, per la seva importància, crec que val la pena de reproduir tot el que diu el llibre, tant les fitxes tècniques com les observacions que s'hi fan, perquè quedi constància del gran treball realitzat pels autors.

El llibre es titula:

“LA CERÀMICA CATALANA DATADA COM A PUNT DE REFERÈNCIA. Catàleg de la pisa (1533-1863” *

Pel que fa a Can Teixidor, diu així:

1a PART

PLAFÓ AMB INSCRIPCIÓ... 1824

Fitxa tècnica

Plafó de rajoles

Ceràmica esmaltada i pintada

Elaboració a motlle

Mesures: 70x70 cm

Text en morat de manganès sobre fons blanc

Inscripció: distribuït en un plafó de 25 rajoles (dues de la filera superior són “intruses”), figura el següent text: < D.O.M. Sacello huic iam ab an MDCLX erecto et B. Mariae Virgini sub titulo Montis Serrati dicato Nob. D.D. Caietanans de Planella et Fivaller Llar et Bru, Comes de Llar et Baró de Gran-era Jur Civ. Doc. Devotioni suae et Devotorum commodo una consulens aediculam hanc sacris vestibis servandis aere suo...gravit AN DMNI MDCCCXXIV>.

Producció: Barcelona, vers 1824

Conservació: Deficient. Diverses rajoles trencades o esquerdades. Les rajoles 1a i 5a de la filera superior no hi corresponen i són anteriors; la 1a, del s. XVIII i la 5a, amb un ocell, de 1640-1650 aproximadament. Possiblement, són reaprofitades d'altres llocs de la casa, ja que hi ha moltes més rajoles dels segles XVII al XIX.

Lloc: Paret exterior de la capella de

Can Teixidor, el Masnou (Maresme).

Observacions i paral·lels

Els rètols poden ser simplement explicatius d'esdeveniments circumstancials, o proporcionar informació de més abast. Quan duen data, per exemple, els trets dels seus caràcters es poden extrapolar a la rajoleria del mateix tipus, a la qual proporcionen aproximacions interessants per a la seva datació.

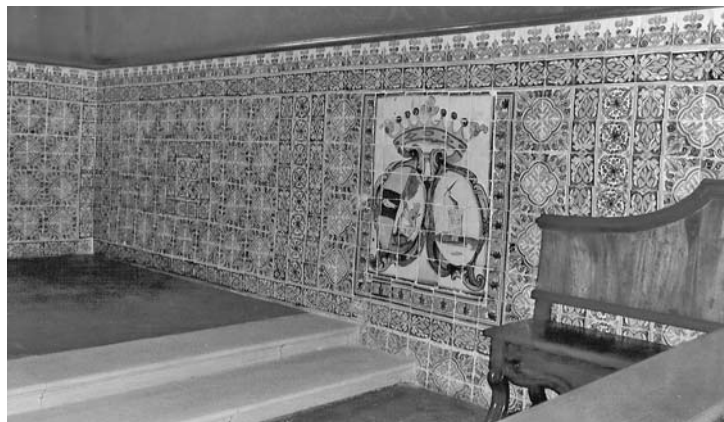
El present plafó de Can Teixidor, del Masnou, explica la fundació de la capella d'aquesta masia l'any 1660. Aquesta data correspon a la de la llicència per bastir-la concedida a

Plafó del costat de la capella

Jaume Galvany, ciutadà de Barcelona, que n'era el propietari d'aleshores, pel bisbe de Barcelona Raimond de Sentmenat i de Lanuza, amb data del 10 de juny, així com del Papa de Roma Alexandre VII, a la qual es va afegir la de l'Abat de Montserrat Jaume Saragossa, pel fet de posar-la sota l'advocació de la Mare de Déu de Montserrat; la capella, però, es va construir l'any 1666 dins de l'aleshores terme de la parròquia de Sant Feliu d'Alella. El 1668 es va vendre el mas i les terres, i tota la propietat va passar a ser de Jaume Teixidor, mercader de Barcelona, Conseller quart del Consell de Cent barceloní, que, si no estava finida, es deuria fer càrrec de la continuació. Bassegoda (1) afirmava amb raó, doncs, que era del 1666. Pel que fa al seu revestiment interior amb rajola en forma d'arrambador perimetral, cal pensar que sigui molt proper al període 1666-1668, perquè aquest tipus de revestiments era una de les tasques finals quan s'erigia un monument.

La tipologia dels caràcters i la forma-

Interior de la capella

Arrambador de l'interior de la capella

ció lèxica del missatge fan suposar que la commemoració a la qual fa al·lusió el plafó exterior de 1824 deu ser efectivament d'aquesta data.

És ben clar que la transcripció és obra de Gaietà de Planella i de Fiveller (1776-1863), cinquè comte de Llar i vuitè baró de Granera. Sabem, per un document de 1676, que el mas Torre del Molí pertanyia a Jaume Teixidor, el nom del qual arriba als nostres dies. Una filla de l'esmentat Jaume, Marianna Teixidor, contragué matrimoni amb Pere de Planella i Dusay. Des d'aleshores veurem a la casa de Planella, barons de Granera i comtes de Llar. Gaietà de Planella fou un personatge culte: poeta, historiador, arqueòleg, lingüista i acadèmic. D'aquí la seva inclinació a retolar amb rajoles diversos esdeveniments succeïts durant la seva existència, textos que componia en forma d'erudites dècimes com la de la capella, la que es refereix a la inauguració de la línia de ferrocarril Barcelona-Mataró el 28 d'octubre de 1848, i altres explicacions similars presents a diversos llocs de la casa.

PANY DE PARET AMB RAJOLES DE FLORS. 1833

Fitxa tècnica:

Pany de rajoles

Ceràmica esmaltada i pintada

Elaboració a motlle

Mesures: indeterminades

Decoració sobre coberta en policromia a base de blau, verd, ataronjat i morat sobre fons blanc.

Simbologia: conjunt de rajoles representant, la majoria, una mena de margarida en disposició frontal, amb unes branquetes que la sustenten. Altres, de color groc, reproduïxen una mena de campànula. A la part superior, coincidint amb l'angle recte que formen les dues parts del pany, hi ha quatre rajoles amb els dígit 1,8,3 i 3 que, plegats, configuren la data de realització d'aquest pany, l'any <1833>. Al davant dels plafons hi ha un rentamans de marbre, mentre que el pany de rajoles preserva la paret de les esquixades de l'aigua.

Producció: Barcelona, 1833

Conservació: Regular. Hi ha unes quantes rajoles malmeses o escantones.

PLAFÓ COMMEMORATIU DEL FERROCARRIL A MATARÓ. Vers 1848

Fitxa tècnica:

Plafó de rajoles

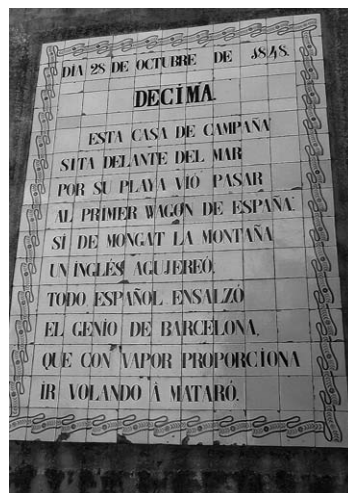
Ceràmica esmaltada i pintada

Elaboració a motlle

Mesures: Alçada 300 cm – Amplada: 220 cm

Text en morat sobre fons blanc. - Sanefa en blau, verd, groc i morat sobre fons blanc.

Inscripció: aquest plafó commemora la unió ferroviària entre Barcelona i Mataró amb la dècima següent (la posarem seguida per ser prou cone-

Plafó amb la dècima al·lusiva al ferrocarril

Rentamans de l'interior de la masia

guda):

<DIA 28 DE OCTUBRE DE 1848. Dècima: EN ESTA CASA DE CAMPAÑA. SITA DELANTE DEL MAR. POR SU PLAYA VIÓ PASAR. AL PRIMER WAGON DE ESPAÑA. SI DE MONGAT LA MONTAÑA. UN INGLÉS AGUJERO. TODO ESPAÑOL ENSALZO. EL GENIO DE BARCELONA. QUE CON VAPOR PROPORCIONA. IR VOLANDO A MATARÓ>.

Decoració perifèrica rajoles de sanefa de 20 x 20 cm. d'estil *isabelí* amb una mena de cinta ondulant. És un model molt similar al dibuixat per Miquel en format de 13 x 13 cm i atribuït genèricament al s. XIX. Vicent Estall publica rajoles similars obrades a Onda, també en mida de 20 x 20 cm, i data- des amb més precisió entre 1850 i 1860. Aquest autor anomena aquests models amb apel·latiu de *Neoclassicista tèxtil*.

Producció: Barcelona, vers 1848.

Conservació: Bona. Algunes rajoles perifèriques de la sanefa estan lleugerament danyades.

* Les dades són aquestes. Autors: Albert Telese, Jordi Llorens i Ulrike Voigt. Edita: Associació Catalana de Ceràmica. Barcelona 2012. (continuarà)

NOTES

Es refereix a Pere J. Bassegoda i Musté, el qui fou arquitecte municipal del Masnou.

Dites i personatges populars (3)

Per Albert Vidal

PER QUÈ DIEM?...

... que algú **AGAFA LA MONA**, la **TURCA**, el **GAT** o que es **POSA LA MANTELLINA**?

Totes aquestes dites es refereixen a la mateixa cosa i que varien segons les diverses contrades: vol dir que algú beu massa i s'embriaga.

Es diu que, a les mones, els agrada molt el vi i que les emborratxa molt i molt per poc que en beguin. Segons sembla, quan un simi ha tastat una mica de vi, li agafa una veritable passió per la beguda i costa grans esforços evitar que en torni a beure ja que l'animal fa servir tot el seu enginy per mirar d'aconseguir-ne més. Així, quan un simi ha begut poc o molt una beguda alcohòlica, se'l veu fer fortes capcinades i caure constantment de costat, tot i caminar amb mans i peus alhora. D'aquí la dita de relacionar aquesta afeció de les mones amb algú que abusa de qualsevol beguda espirituosa i s'embriaga. En els seus orígens, la dita potser era *emborratxar-se com una mona*.

Se'n diu també *agafar el gat* tot referint-se a prendre la bóta de vi confeccionada amb la pell d'un gat. A molts llocs de Catalunya, i també fora, era

freqüent utilitzar la pell d'aquest animal, un cop ben repelada, per fer-ne petits recipients, que podien contenir tota mena de líquids, entre ells també el vi en quantitat suficient per emborratxar-se. Per això se'n diu *anar gat*, igualment, d'algú que va begut.

Pel que fa a la dita *agafar la turca*, té els seus orígens en la fama que tenien els turcs, segles enrere, de emborratxar-se a més i millor amb aiguardent, per la prohibició de beure vi que fa l'Alcorà. Si a aquesta beguda s'hi suma el fet de fumar opi en gran quantitat, cosa per a la qual també tenien bona disposició, no hi ha dubte que les *turques* que agafaven eren considerables i podien arribar a durar uns quants dies. Originàriament de ben segur que la dita devia ser de l'estil d'*agafar una borratxera turca*, però amb el temps i per escurçar la frase deu haver quedat tal com la coneixem ara en referència a la idea d'embriagar-se en general.

Finalment, la dita *agafar o posar-se la mantellina* té el seu origen en les

comarques més fredes de Catalunya, als Pirineus, en les quals per feinejar de bon matí, a l'hivern, calia abrigar-se molt. Però, és clar, per fer segons quines feines a pagès, portar tanta roba a sobre engavanyava massa i es feia feixuc el trastejar. Per això hom deia que *es posava una mantellina* o bé que *s'abrigava per dintre* mirant d'entrar en calor a base de beure vi i menjar alls i coses picants. La mantellina era, antigament, una vestimenta d'abric, llarga i estreta, feta de llana, que es feia servir per cobrir-se el cap i les espatlles i que utilitzaven tant els homes com les dones. Més tard es va transformar en una peça de teixit fi, com un vel de tul o de ganxet, que només les dones portaven per entrar a l'església.

La punta de la llengua (43)

Per Esteve Pujol i Pons

Al mes passat repassàvem els noms de les lletres del nostre abecedari. La darrera frase, que els follets de la impremta van retallar, era aquesta: *Ja veieu que val la pena de fer una mica d'esforç per dir ben dit el nom de les lletres del nostre alfabet*. N'ampliïm ara el tema.

Per exemple, que **LL** són dues eles (quin descobriment, oi?), no pas una **ella*. Per tant, Lleida, Llorenç, Llauna, Llobregat, Llapis, Llop, Lliri... comencen amb **L**; i darrere de la primera **L**... n'hi ha una altra; de la mateixa manera que a **ACCIÓ**, darrere de la primera **C**... n'hi ha una altra; o a **IMMACULADA**, darrere de la primera **M**... n'hi ha una altra; o a **INNOCENT**, darrere de la primera **N**... n'hi ha una altra; o a **ASSOLIR**, darrere de la primera **E**... n'hi ha una altra; i a **ARREGLAR**, darrere de la primera **E**... n'hi ha una altra. És a dir, no donem cap nom diferent al conjunt de les

dues consonants. **CAVALL**, doncs, acaba amb **L**, com **ESQUIROL**.

En el cas que amb dues lletres juntes –com és el cas de **LL**– vulguem representar un so diferent del que tindria cadascuna per separat, llavors tenim un **DÍGRAF**. Quins dígrafs existeixen en català? Els següents: **IG** (amb el so que trobem a **FAIG**...). **IX** (amb el so que trobem a **CAIXA**, **BAIX**...). **GU** (amb el so que trobem a **GUERRA**, **BEGUIS**...). **LL** (amb el so que trobem a **LLAPIS**, **CANALLA**, **PINZELL**...). **NY** (amb el so que trobem a **NYAP**, **CANYA**, **PANY**...). **QU** (amb el so que trobem a **QUÈ**, **PAQUET**...). **RR** (amb el so que trobem a **CARRER**...). **SS** (amb el so que trobem a **PASSO**...). Podem afegir-hi **KH**, per transcriure el so de la **J** castellana en paraules no pertanyents a la llengua catalana (**Khomeini**, **Mikhail**, **Nikholai**, **Rakhmaninov**, **sikh**...).

A contracor

Per Ramon Serra i Roca

Esclatava la primavera en el cos i ningú no s'havia adonat de la màgia de l'instant, del moment precís del fet. JJ Andreu es llevà com de costum, però res no era el mateix, ni els carrers ni la gent, tot floria, les noies eren més maques, la fruita més dolça, el metro més net i l'amabilitat era la norma no escrita que tothom complia. Amb els ulls encara plens de son dirigí les seves passes a l'escola de música on rebia classes. Ell, que tocava en una banda de country un violí elèctric, es va quedar meravellat escoltant JS Bach en els dits del seu professor. Ell, que no podia suportar aquell classicisme acadèmic, la mètrica perfecta, avui la trobava sublim.

Què em passa?, es preguntà en veu alta. Deu ser el bon temps que m'anima i em fa veure el meu voltant d'una forma positiva? No entenc res.

Una companya seva se'l mirà amb tendresa i li digué

– JJ, vols que anem a dinar plegats?

– Oh sí– va respondre sorprès.

Com pot ser que la Carme, que gairebé no em dirigeix la paraula, estigui de cop tan amable? Estic realment preocupat perquè això ja s'acosta a la categoria de fet sobrenatural. És la primera vegada que em parla directament, ai ai ai, tot això és molt estrany, sembla que el món hagi fet un tomb per millorar en tots els aspectes. Home, potser estic en un somni, però si és així m'agradaria no despertar-me. Justament ella, la noia que m'agrada d'ençà del primer dia que la vaig veure.

El vell professor de violí mirà els alumnes i els digué que avui plegaran una hora abans perquè tinguin temps de passejar ja que el dia es precia i cal aprofitar-lo també fora de les aules, que el sol i l'aire són tant o més importants que la música.

Els nois reben amb alegria la notícia, l'ambient s'ha tornat festiu. L'alumne amb més limitacions de l'escola comença a tocar la primavera de Vivaldi amb una solvència inusitada fregant el virtuosisme, però ningú no ho troba estrany, exceptuant el JJ, que no entén com aquell alumne pot fer sonar tan bé l'instrument quan és un negat impressionant, i que normalment rep unes correccions duríssimes per part del profe. El dinar amb la noia és ple de sorpreses agradables. Descobreixen que estan fets l'un per a l'altre i que ja no podran viure separats.

JJ Andreu torna a casa dels pares amb un somriure d'orella a orella i creient-se que avui és el millor dia de la seva vida. Tot ha canviat de cop i volta per situar-se en el punt exacte de fraternitat que de petit l'avi republicà li havia explicat. Encara ressonen a les seves orelles aquelles paraules tan magnífiques: *Noi, la vida ja es prou difícil com perquè entre nosaltres, els humans, ens la compliquem més.*

Era molt simple, un cant a la vida i a la germanor universal, que després de la segona guerra mundial costava massa d'empassar-se, però aquell refotut vell tenia clar que no existia un altre camí.

Com un miracle, les paraules d'aquell home es complien d'un dia per l'altre, i vet aquí la confusió del nostre amic. No pot ser –es va dir taxatiu–, aquesta amabilitat sobtada no és gens

creïble.

Un cop a casa el sorprèn de nou l'amabilitat del seu pare tot i arribar més tard de l'hora que tenien pactada. De fet, estan esperant-lo per sopar, inèdit també en la seva família. Un cop acabat, dirigeix les passes cap a l'habitació per connectar-se una estona a Internet i mirar d'esbrinar què cony està passant amb tanta amabilitat i tan bon rotllo, que sembla que tothom visqui en una comuna hippie de meitats dels seixanta, quan el moviment encara tenia l'esperit lliure.

Sondejant pels blogs més alternatius i que ell tenia com a referències fiables, es comença a inquietar amb notícies d'una conxorxa entre la politiqueria de sempre i les altes esferes econòmiques.

Resulta que està prevista una súperpujada en tot tipus de taxes i impostos, que farà que l'economia i darrere d'ella la població entri en una recessió brutal, que portarà més atur i una baixada considerable del poder adquisitiu. Per tal de frenar la comprensible empenyada de la gent, la sacrosanta unió de polítics & diners s'ha empecat una solució per rebaijar les expectatives de la gent empenyada:

Copiat dels ordinadors del Ministeri de l'Interior.

Segons un científic proper a la nostra ideologia, pot posar un tipus de droga a l'aigua que subministrem a la gent, que, un cop en contacte amb qualsevol part del cos, els donarà una felicitat fictícia. Així les mesures preses per aquest govern no seran rebudes amb tanta agressivitat. No són clars els efectes secundaris; però, donada la gravetat del cas, es farà servir sense cap mena d'estudi.

PD. Això és una ficció, però ja sabeu que la vida moltes vegades ultrapassa la ficció més inversemblant. Internet ha destapat coses molt grosses, és una eina que no agrada als manaires de tot tipus, perquè els destapa les vergonyes. Oi, Sr. Felip Puig?

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Per Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com) i M. Josep R. Lucas (gràfics)

Pètals de maig

Libertat!, una comèdia (...sobre el racisme) en tres actes que s'estrenà el 1901, de Santiago **Rusiñol** (1861-1931), aterra al Teatre Nacional (**TNC**) aquest maig (fins al 9 de juny del 2013), a la Sala Petita. Vigent. Recomanable.

El dia 2 el **Tantarantana Teatre** (c/ de les Flors, 22) inicia la intensa *Shopping & Fucking* (1996), de Mark Ravenhill (1966), amb la companyia Ferran Vilajosana-Oriol Rovira (fins al dia 19). Flirtejos amb l'heroïna. A continuació, la sala programa, del 22 de maig al 2 de juny l'obra *Creeps*, de Lutz Hübner, amb la jove companyia L'Aviador.

7 de maig: torna *Primer amor*, de Samuel **Beckett**. A La Villarroel (c/ Villarroel, 87), fins al 6 de juny. Pere **Arquillué** magistral durant l'hora de durada.

8 de maig: l'ambiciosa *Barcelona*, del dramaturg català **Pere Riera** (Canet de Mar, 1974), fa les primeres passes a la Sala Gran del **TNC**... Míriam Iscla, Pepa López, Emma Vilarasau a escena, plegades, ...pur deliri.

11 de maig: podem portar els nostres menuts (17.30) al Poble Nou. Al **Casino L'Aliança** (Rambla del Poblenou, 42) hi fan *Bambi, una vida al bosc*. O bé, el dia 18,

que hi representen l'espectacle també familiar *Clinic*, de **Pep Bou**: aigua, sabó, tubs, cercles, màquines de vapor de fum, mirar recerçant bellesa que no pas pessimisme. A les 17.

16 de maig: s'atorguen a Madrid els **Premis Max** d'enguany. Caldrà estar-hi atent.

El dia 17 la companyia Els Mullats representen al Centre Cívic **Can Felipa** (c/ Pallars, 277) l'obra *El cocodril de Lacoste*. www.cccanfelipa.cat

Aquest mateix dia 17 a **La Seca**-Espai Brossa (c/ dels Fassaders, 40) neix *La meva Ismènia*, d'Eugène Labiche (1815-1888); fins al 23 de juny. www.laseca.cat

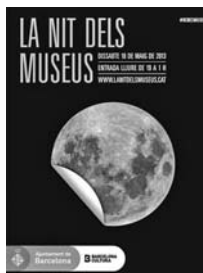
El **dissabte 18**, en el marc de la **Nit dels Museus**, el museu de l'Institut del Teatre (MAE-IT), a la plaça Margarida Xirgu, ofereix petites performances i una jornada de portes obertes, de les 7 de la tarda a la 1 de la matinada.

Del 2 de maig al 14 de juny el **Centre Cívic Drassanes** (c/ Nou de la Rambla, 43) ha organitzat la mostra "El Raval és teatre", gratuïta: titelles, clown, contes, teatre d'objectes,...

Qüestió de buscar pètals i llaçades de sol.

Santiago Rusiñol

NOVETATS LEGALS:

La nova jubilació

Pel Grup8 Assessors

El 17 de març va entrar en vigor la nova regulació de la jubilació. Es regula la jubilació anticipada, la parcial i, per primer cop, es permet compatibilitzar el treball amb la pensió de jubilació. Però no ens enganyem, la finalitat del Govern no és altra que estalviar en pensions. Com ho fan? Doncs molt senzill. Dificultant l'accés a la jubilació i enduint els requisits per tenir dret al 100% de la pensió. Tot i això, les novetats més interessants són:

- Cobrar la jubilació i treballar: A partir d'ara qui tingui 65 anys d'edat i 37 de cotitzats podrà jubilar-se i treballar per compte propi o d'altri, i ho podrà fer a jornada completa o a temps parcial. Mentre treballi cobrarà el 50% de la pensió i cotitzarà només un 10% a la Seguretat Social. Creiem que és una bona mesura per als autònoms principalment. És cert que el Govern s'estalvia la meitat de la pensió, però l'autònom, pagant una quota molt petita, podrà seguir treballant i cobrar una pensió. Ara bé, no hem d'oblidar que, si guanyem menys de 654,30 € mensuals, podem treballar i cobrar sencera la jubilació, sense que calgui que ens donem d'alta a la Seguretat Social.

- Jubilació anticipada voluntària: El govern n'ha endurit els requisits. Cal tenir com a mínim 63 anys d'edat i 35 de cotitzats. A més, hi ha una reducció en la pensió per cada trimestre que ens falti per arribar als 65 anys. Aquesta reducció pot arribar a ser del 2% per trimestre.

COMERCIANTS DEL CARRER ST. MIQUEL

matalasseria

Grau

Sant Miquel, 6.
93 555 15 38

El Clip
papereria

Material d'escola i
d'oficina
Fotocòpies b/n, color
Còpies de plànols
Manualitats Belles arts

St. Miquel, 15 · 93 555 64 24
elclip2010@gmail.com

**liquidació
total per
jubilació.
Tot al 50 %
Fins al 28-6-13**

Sant Miquel, 24
El Masnou 93 555 69 92

pc coste

**Reparació i venta
de productes
informàtics**

St. Miquel 12 · 93 555 93 27
El Masnou
www.pccoste.com

Finques

Meslloc
LLIGONA CAYETANO

93 555 69 03
www.meslloc.com

Sant Miquel, 23
el Masnou

**CENTRE
VETERINARI
EL MASNOU**
Urgències 24h
93 555 73 52

Horari de dill. a div. de 9 a 21
Diss. de 10 a 13,30 i de 16 a 20

St. Miquel, 9 el Masnou 93 555 73 52
cvmasnou@gmail.com

**ASSESSORIA
IGLESIAS**

Fiscal. Laboral
Comptabilitat
Assegurances
Gestió immobiliària
i trànsit

Sant Miquel, 21, A-baixos
Tel 93 540 40 53

**Reparació
en general de
l'automòbil.
Mecànica
Xapa
Electricitat**

Sant Miquel, 10 el Masnou
Tel 93 555 73 52 · Fax 93 540 60 47
info@asm.cat · www.asm.cat

Anecdolari masnoví

Per Joan Maresma

SI NO EN PAGO UN, COM VOLS...

Fa anys, al Masnou, hi havia un personatge molt popular que era un cas perdut: borratxo empedreït, jugador i totes les altres coses que hi vénen al darrere.

Però, com tots els d'aquesta mena, de tant en tant en tenia alguna de bona.

Un dia l'home en qüestió va agafar el tren per anar a Badalona i, com que no tenia ni cinc, no va comprar el bitllet.

Quan el revisor va entrar al seu vagó i en demanar els bitllets —Señores, billetes por favor, ell ni es va immutar i quan va arribar al seu departament li va dir de dret i sense embuts que ell no en tenia, de bitllet.

El revisor es va treure el bloc i va començar a escriure tot dient-li —Pues, muy bien, me pagará el billete doble, que ahora mismo voy a hacerle.

Ell, tranquil, li contestà —Sí, home, vés escrivint; però com vols que et pagui el doble si no tinc diners per comprar-lo senzill? Si hagués tingut diners ja hauria anat a la taquilla com tothom. El pobre revisor va haver de deixar-lo per inútil.

PERALADES

L'amic R. Perala ens havia fet riure molt amb les seves dites i equivocacions. Llavors, als anys quaranta, érem molt joves i teníem moltes ganes de riure.

Tenia una manera de parlar molt original que, per exemple, per dir doncs, deia *ons*, per dir com, deia *tan*, però el que ens feia més gràcia, i fins i tot de vegades ens n'havíem burlat potser una mica massa, eren les seves equivocacions.

Un cop que vam anar d'excursió a Montserrat, al passar per Sabadell i Terrassa ens va dir que eren ciutats molt *fabucoses*.

Per a ell el Palau de la Música reunia unes qualitats molt *aquàtiques* per acústiques.

A una noia, que es deia Sofia, li va dir *Constantinoble*.

No fumava perquè era molt *perjudical*.

Un diumenge va anar a Barcelona a missa a l'església del *Bon Just i Pastor*.

El carrer d'Ali-Bei de Barcelona era el carrer d'Ali-Babà.

La parella Manolo Caracol i Lola Flores, llavors de gran actualitat, eren en *Manolo Flores* i la *Lola Caracol*.

L'artista Errol Flynn era l'*Arril Flam*.

I moltes més de què el temps ha fet oblidar el record.

Tot i això, les més sonades les va escriure. Quan va anar a fer la mili a l'any 1944, a la Vall d'Aran, pels volts de Setmana Santa va escriure al seu amic Cesari dient-li que trobaria a faltar, com cada any, l'anada a Badalona a veure la *Processó de Corpus de Setmana Santa*...

Pel que fa a mi, quan l'any següent, el febrer del 1945, em va tocar anar a l'Àfrica, dies abans d'anar-me'n li ho vaig notificar per carta, i ell em va contestar amb una llarga missiva tot lamentant la meua mala sort d'haver d'anar tan lluny; em deia: —Cuando sepas tu dirección, me la mandas a mí para saberla yo.

GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Per Carles Maristany

EL SÈU FA FORÇA PER DEU

Acabo de buidar i netejar un pot de vidre dels cigrons cuits que contenia i d'omplir-lo amb una barra de sèu partida per la meitat. Mig i mig hi cap perfectament dins; el tall esbiaixat mostra clarament la textura del contingut. Una etiqueta resa "Sèu de barca any 1940/50" i així queda llesta per a la seva custòdia i exposició al nostre museu.

Aquest fet fa que relacioni el sèu amb una anècdota ocorreguda ara fa més de mig segle a la platja del Masnou. Tot sovint aquesta desapareixia, ja fos a causa d'un temporal de llevant o una migjornada. A poc a poc la platja es refeia, ja que el rompent de la mar empenyia la sorra, feia un turonet i deixava al darrere un petit llac que podria cobrir-te els genolls en alguns indrets. Llavors els pescadors ens vèiem obligats a fer escat; vull dir, a tirar de pala per rebaixar l'esquena d'ase que quedava al davant i amb aquesta sorra fer un camí amuntegant-la per poder fer un passadís a fi de salvar el desnivell.

Tots afanyats en aquests afers, érem una colla; uns amb la pala, els altres amb un carretó o bé arrossegant una mena d'esquí molt ample i curt que trasbalsava la sorra tot fent-lo lliscar estirant l'estri, lligat a una corda curta. Entretant el meu pare donava sèu als pals per fer lliscar la barca amb menys esforç.

Efecte mirall del baixador d'Ocatà després d'un temporal l'any 1965

El senyor Josep Codina A.C.S. va mirar-se'l i va dir: Mireu en Carlets, per donar sèu se'l posa al palmell i frega els pals amb el canell perquè així li duri més. Deu ser per això que ens costa tant de moure les barques?

Segurament l'amic Codina sí que tenia una mica de raó; però, de no haver estat així, ben segur, sense les lliçons apreses de l'avi i del meu pare, avui no tindria jo, en Carlets, l'ocasió de brindar al nostre museu, mig segle després, una barra de sèu.

EXÀMENS COMPARATIUS

Va sorprendre'm quan el Sr. Rubalcaba fa pocs dies, en una breu aparició a la caixa tonta, manifestava que per abolir i acabar el frau tan estès entre polítics, governants i altres gents no especificades, però de mal viure, apuntava com a

solució el fre o possible remei de treure de la circulació els bitllets moneda de 500 euros.

S'escapa el riure de tan sols pensar-ho. No sé pas a vosaltres, amics lectors, quina opinió us mereix la proposta esmentada. Personalment la trobo pueril, tot i que la manifesta una persona de reconeguda vàlua.

En un examen fet per poder avaluar l'agudesament mental de l'examinand es preguntava: Tenint en compte que en un descarrilament de trens, l'últim vago del comboi sempre presenta un nombre més elevat d'accidentats que els que el precedeixen, si seria convenient eliminar del comboi aquest últim vago a fi de minimitzar el desastre...

Hem de reconèixer que, tot sovint, la resposta és afirmativa.

Podem trobar un nexa que remotament enllaci tots dos casos esmentats?

**TAXIS DEL
MASNOU**

93 540 33 18

A qualsevol hora

escola de música

Emma Calvo

T'agrada cantar?

T'agrada el gospel?

C/.Parlament de Catalunya.28, el Masnou

93 540 86 96 · 630 16 33 26

**Berlingo HDI
90CV.**

70.000 Km

Matricula FLS

5500 €

629 77 33 31

EL BUS QUE VA SALVAR LA CATEDRAL

Per Josep Condeminas

Gairebé podríem dir que per la seva monumentalitat i característiques arquitectòniques totes les catedrals tenen una història interessant, amb anècdotes i curiositats que les fan atractives per a qualsevol historiador i, per tant, crec que seria injust dir que una sigui millor que una altra, tot i que, en ocasions, la literatura ha fomentat la popularitat d'una de determinada com és el cas de la famosa novel·la de l'escriptor Víctor Hugo *Notre Dame de Paris*, ambientada a la catedral parisenca. El cas és que un matrimoni anglès, amics des de fa anys, i que tenen el costum de viatjar sovint pel seu país, fa poc van visitar la ciutat de Winchester i van tenir l'amabilitat d'enviar-me un llibret sobre la història de la catedral de la ciutat. La veritat és que seria una tasca impossible intentar explicar-ne la història en el reduït espai d'un foli i, per tant, em limitaré a unes, diguem-ne..., curiositats.

Els seus inicis corresponen a l'any 643 quan un tal Cenwalh, fill del rei saxó Cynegils, va fer construir una església a Winchester, anomenada aleshores *Wintanceaster*. A la dècada del 670, el bisbe Haeddi es va traslladar a la catedral i la va convertir en la seu de la monarquia i l'església de Wessex.

A l'any 1070 el bisbe normand Walkelin va fer construir una nova església, però a escassos metres de l'antiga, possiblement per una inestabilitat del terreny i també per fer-la més gran. Un cop feta la nova, es va enderrocar la vella. Actualment es pot veure sobre el terreny i assenyalada amb mosaics la configuració de la primera església. A l'any 1905 l'extrem est de la catedral presentava un seriós risc d'enfonsament ja que es va comprovar que estava edificada sobre terreny pantanós. Sota la direcció de l'enginyer Francis Fox, cent cinquanta obrers hi van treballar durant més de cinc anys per salvar aquesta part de l'edifici. Prèviament van apuntalar al mur exteriorment i després van fer

una rasa sota els fonaments. A causa de l'alt nivell d'aigua freàtica que hi van trobar, van haver d'utilitzar els serveis d'un bus, que va anar traient la turba de la base del mur i substituir-la per sacs de ciment, i constituir així un suport sòlid i impermeable que impedia que l'aigua seguís filtrant-se. Agraïts, els responsables de la catedral van erigir una petita estàtua de bronze a William Walker, el bus que va salvar la catedral.

A l'igual que moltes d'elles, la de Winchester també és plena de monuments funeraris. Entre els reis anglesos enterrats hi ha el d'Alfred el Gran, que prèviament havia estat enterrat a l'antiga església i posteriorment traslladat a la nova. Un dels personatges més venerats és sant Swithum. La veritat és que poc se sap d'aquest sant del segle IX, però sí que per desig personal va voler ser enterrat a la catedral vella. Quan en van ser exhumades les restes i traslladades a un magnífic sepulcre de la nova església, des d'aquell moment s'afirma que va realitzar molts miracles i curacions que van atreure nombrosos malalts i pelegrins a la seva tomba.

Com que el dia de la seva exhumació va coincidir amb una forta tempesta, es diu que si plou el dia de la seva festivitat plourà quaranta dies seguits; quelcom similar al dia del nostre sant Pere Regalat que, si plou, vindran també quaranta dies de ruixats. Tot i que es conserva el lloc on estava enterrat, el 1538 sota el regnat del rei Enric VIII la seva tomba fou profanada i des d'aleshores les seves despulles resten desaparegudes. També a la catedral hi ha enterrada la famosa escriptora Jane Austen. Curiosament, la inscripció

J. Condeminas
2013

sobre la seva làpida de marbre negre sols fa referència a les seves virtuts com a persona, obviant tota referència a la seva condició d'escriptora, possiblement per l'escassa consideració que la professió mereixia en aquella època per a les dones. De totes maneres, la Catedral de Winchester deu ser prou popular a Anglaterra perquè fins i tot el famós conjunt musical els *Beatles* li van dedicar una cançó.

Poemes patriòtics

Amb Núria Feliu

**DIUMENGE 12 DE MAIG DE 2013 A LES 6 DE LA TARDA A CAN MALET
RAPSODES: AINA RIPOL I ENRIC ARQUIMBAU.
PRESENTARÀ CRISTINA GOMILA I TANCARÀ L'ACTE LA CORAL XABEC**

**assem
blea.cat**

**Al Masnou
!!! Decidim!**
2 0 1 3

Exposicions

Fins al 16/5

Pintures de Glòria Ferrero

Del 18/5 al 13/6

Fotografies de Toni García

Grup Rauxa de GDM

Diumenge amb lletres

26 de maig a les 7 de la tarda

Vetllada artística, literària, musical...

Teatre de Gent del Masnou

ENTRADA GRATUÏTA

Apunta't al curs de LINDY HOP

Ens trobem el dimecres

de 8 a 10 del vespre

A GENT DEL MASNOU

C/ Dr. Josep Agell, 9

Informació al

659 920 998

Diego

DÒMINO

Vols jugar al dòmino? **Vine,**
No en saps? **Te n'ensenyarem.**
Ja en saps? **T'ajudarem a**
millorar el teu joc.

Joc individual

Joc per parelles

Campionats

Porta-hi la teva parella, germà, fill, o vine sol.

Cada dilluns i dijous de 6 a 1/4 de 9 del vespre.

inscripció a Gent del Masnou de 6 a 2/4 de 9 del vespre
Vocalia Recreativa

CURSET DE BIODANSA

22 de maig d'1/4 de 7 a 8 del vespre a Gent del Masnou sessió-prova-taller per a les persones interessades

No fa falta experiència prèvia.

Preu del dia: 10 €

Més Informació: **Gemma Godàs 617 79 22 59**

gagodas@gmail.com

CAMPANYA DE DONACIÓ DE SANG

Diumenge 12 de maig de 10 a 2 del migdia al local social de GdM

Donar-ne una mica és donar molt

L'ENDEVINALLA per V.D.R.

Som dues germanes del tot ben iguals
que ens venen als pobles per pocs rals
Qui ens porta ens lliga sense compassió
i anar pel terra és nostra missió

Resposta: *Les esbaidenles*

InfoRàdio)))

Ens arriba una informació del grup de radioaficionats del Masnou Alfa Mike, que és un recull d'emissores interessants que podeu escoltar a la ràdio o bé a través d'Internet. Comencem aquest recull amb tres programes on els locutors masnovins en són els responsables:

Contry Party- Ràdio Sant Andreu de la Barca

Programa especialitzat en música country, amb artistes de tots els temps i la història del country

Presenta **Carles Piera**

El podeu escoltar a la carta per Internet.

<http://www.radiosantandreu.com/>

Culturetes - Ràdio Mataró

Entrevistes a fons, convidats amb coses a dir.

Recomanacions de llibres, teatre, música, cinema, art, dansa, solidaritat...

Presenta **Lluís Vidal**

Divendres a les 17 a través de TDT(TV) i per Internet

<http://www.mataroradio.cat/radio/programa/culturetes>

Grans amics - Ràdio Estel – Ràdio Principat

Música diversa de diferents formacions de Catalunya.

De dilluns a dissabte a les 18 per al 106.6 de la FM i a la carta per Internet.

De cap i de nou.

Programa per al benestar i la salut mental

Cada dimecres de 20 a 21 i a les 12 de la nit.

Tots dos presentats per **Oriol Casals**

<http://www.radioestel.com/blogs/radioestel/?p=407>

Arran de sòl

Per Pledebuit

Si tinguéssiu l'oïda tan fina com la meva, i de la majoria de congèneres de quatre grapes, potser no hauríeu fet del món un infernal lloc ple de sorolls.

Parleu del vostre món civilitzat, civilitzat de què? Potser ni tan sols sabeu què vol dir civilització. En tot cas, jo us diria que viviu (i per desgràcia m'hi feu viure, a mi) en la civilització del soroll.

Sí, ho heu entès bé, del SOROLL, i en majúscules! Potser no hi heu parat esment, doncs millor que hi pareu l'orella. Per on comencem? Per on vulgueu, ja que pertot arreu hi ha soroll, i a més, acaba essent tan normal (?) que, quan, per un moment hi ha silenci, ja us esvereu i penseu que en passa alguna de grossa, i us neguitegeu.

Anem a pams. Comencem per la casa de cadascú. Us lleveu i feu el que primer necessiteu, el WC. o la dutxa. Doncs apa, el primer soroll del dia (i encara prou moderat). Els qui us hi asseieu, després de deixar-hi el present, premeu, tireu el que sigui per deixar l'aigua netejadora. Primer soroll. El de la dutxa, segon, tot i que aquest, per allò de l'efecte benefactor de l'aigua, és prou discret i sedant.

Després (aquí només va per als homes) us afaiteu. Normalment ho feu amb algun estri elèctric. Talment un borinot arran d'orella, per sota els narius, etc. Quan acabeu i tanqueu la màquina, es fa un silenci plaent, oi?

Ara per a tothom, sigui mascle o femella. Si feu les feines de la casa, doncs apa, a fer més soroll. Que si la rentadora, un *rum-rum* ben empenyador. I no parlem de si feu anar l'aspiradora. Un soroll força empenyador, tant, que si us truquen a la porta o per telèfon ni ho sentiu.

Sortim al carrer i mil motors en marxa, els dels cotxes. Si els teniu a prop i aneu amb algú, ni podeu parlar normal, heu de fer-ho a crits. Crideu tant que, si de cop i volta tots els cotxes pareixin motors, us semblaria que feu aquell crit de cinema, aquell de l'home de la selva.

A les feines. Algunes són prou silencioses, però d'altres, refunoll quin espetec de soroll que fan! Ah, i no n'hi ha prou que alguns llocs de treball encara hi posen música (bé, és un dir, ja que hi ha música i soroll), sobretot en grans superfícies. Els deu sortir rendible atabalar la gent, així compra sense to ni so.

Per acabar-ho d'adobar, molta gent, jove i no tant, van pel carrer amb la *fregidora* encastada a l'orella. Diu que escolten música, però si tens la desgràcia de ser-hi a prop, sembla talment que facin fregits.

Ho deixo. No acabariem. Als amants del silenci només us queda anar-vos-en a muntanya, tot i que a voltes encara passa un brètol amb una moto fent un soroll de mil dimonis. Els més *urbanites* poden anar a algun museu o lloc de cultura, ja que acostumen a ser més silenciosos.

Apa, bup, bup (i si no, tapeu-vos les orelles).

La cuina de l'Antònia

Per El cullerot

Daus de pollastre al "curry"

Ingredients:

**2 pits de pollastre, sal, pebre,
2 cullerades de "curry", 2 cullerades
de farina, 2 vasos de llet i mantega**

Preparació:

**Tallem el pits de pollastre a daus, els
salpebrem i deixem marinar unes dues hores
amb la llet, les dues cullerades de "curry" i
dues cullerades de farina.**

**Un cop s'hagi marinat, ho daurarem a la
paella amb oli ben calent. Ho acompanyarem
amb uns timbals d'arròs blanc o amb
patata bullida!**

Fàcil, ràpid i econòmic!

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Badalona, Canonge Baranera, 75 · 93 384 43 51
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

14 Fira Comercial i Gastronòmica del Masnou 2013

Dissabte 11 i diumenge 12 de maig a la plaça d'Europa al port del Masnou

SERRALLERIA D'ALUMINI

ALUMINIOS

MASNOU,SL

Especialistes en
aparadors
Fabricació pròpia
Finestres abatibles

Portes i finestres lacades en
tots els colors i imitacions de fusta
Tanques i vidres de
seguretat per a tot tipus
de portes i finestres

EXPOSICIÓ I VENDA
Navarra, 14 - 93 555 37 78
El Masnou

pc COSTE

**Reparació i venta
de productes
informàtics**

St. Miquel 12 - 93 555 93 27
El Masnou
www.pccoste.com

De tot per a la cuina
TALLERS DE CUINA I
CURSETS TOT L'ANY

El Masnou
Sant Felip, 45. 93 540 97 41
Badalona
Canonge Baranera, 75. 93 384 43 51
Igualada
Rbl. Nova 29 93 804 22 25
elcullerot@hotmail.com

PORTES I
AUTOMATISMES
Enric, sl

DEMANEU INFORMACIÓ

P. Buvisa. C/ Indústria 14
93 555 93 88 - • Teià
www.automatismesenric.com

Finques Puig sl

Compravenda - Administració - ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 - El Masnou
Tels. 93 555 10 60 / 17 61 - Fax 93 555 28 90
www.finquespoig.net - info@finquespoig.net

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

Aquest estiu navega a vela per la costa de Menorca

Aprèn a navegar a vela i recorre l'illa amb aturades inoblidables.

Sortides del port de Maó

Grups de 4 a 8 persones de les 11 del matí fins a les 7 de la tarda.

Adults 40€; petits 20€ • 629 30 40 72

Prova-ho i repetiràs

Fira de Saint Ponç

Parc de can Godó

Teià, 11 i 12
de maig 2013

Adriana

TERRA, FOC, METALL

93 555 76 40

**CLUB DE TENNIS
BARCELONA-TEIÀ**
Ramon Llull, 12 · 93 555 37 00 · Teià

Promoció de socis juvenils a 38€ al mes
amb dret d'ús a totes les instal·lacions

13 Pistes de tennis, 5 Pistes de pàdel, Gimnàs,
Piscina, Restaurant, Locals Socials

Oberta la inscripció al Campus d'estiu

Més informació a: www.ctbteia.com

PORTES I AUTOMATISMES Enric, sl

- Portes de garatge i barris, manuals i automàtiques
- Automatització de tot tipus de portes i persianes
- Receptors i emissores
- Cèl·lules fotoelèctriques
- Detectores magnètics
- Instal·lació, manteniment i reparacions

DEMANEU INFORMACIÓ

P. Buvisa. C/ Indústria 14 • 93 555 93 88 • Teià

www.automatismesenric.com